

udlændingeloven fra 1995, og for det andet på de nye regler, som tilføjes med dette lovforslag.

Med hensyn til de første dele er denne del af mindretallet tilfreds med, at bestemmelserne om, at Dansk Flygtningehjælp har mulighed for rådgivning af asylsøgere i af- eller udvisningsposition, kan fortsætte, og har bemærket, at ministeriet »vil udarbejde nye retningslinjer for omfanget og indholdet af rådgivningsordningen og i den forbindelse overveje, hvorvidt der er behov for at udvide ordningen til at omfatte andre grænseovergange end Københavns Lufthavn i Kastrup, og om, hvilke sagstyper rådgivningsordningen fremover skal omfatte« (jf. punkt 3.4.2 i bilag 8, side 10).

Denne del af mindretallet er ligeledes tilfreds med, at ordningen med, at afhøringen af asylsøgere forbliver civiliseret, sådan som det er sket ved overførelsen fra politiet til Udlændingestyrelsen, fortsætter.

Derimod er det denne del af mindretallets opfattelse, at flere af de øvrige bestemmelser, der er til revision, langtfra er vurderet på et tilfredsstillende grundlag. Der tænkes her på, at bestemmelserne om Flygtningesnævnets formands/næstformænds mulighed for selv at afgøre anmodninger om genoptagelse af sager ikke har kunnet bedømmes på grundlag af et statistisk materiale, fordi dette ikke findes! Af besvarelsen af spørgsmål nr. 5 og 6 fremgår det, at der med bestemmelserne blev overdraget endog meget vidtgående skønspregede beføjelser til formanden med hensyn til vurderingen af, om der i en konkret sag foreligger nye oplysninger, samt om disse kan antages at ville ændre nævnets afgørelser. I lyset af oplysningen i svaret på spørgsmål 5 og 6 om, at der ikke foretages en statistisk registrering af, på hvilket grundlag der meddeles afslag på genoptagelse af en sag, ville det efter Enhedslistens opfattelse have været ønskeligt, om ministeriet havde sikret, at der til brug for lovrevisionen havde været sikret et fyldestgørende grundlag for vurderingen af en så skønspregt bestemmelse. Det kan ikke komme bag på ministeriet, at der skulle foretages en lovrevision, al den stund det jo indgik i vedtagelsen af loven i 1995. Derfor er det efter Enhedslistens opfattelse meget uheldigt, at ministeriet ikke har forberedt denne lovrevision bedre fra begyndelsen.

Det forekommer ligeledes denne del af mindretallet besynderligt, at Advokatrådet ikke – i modsætning til de øvrige parter, der indgår i

asylsagsbehandlingen – er blevet bedt om selvstændigt at komme med sine kommentarer til ordningerne. Selv om rådet gennem sin plads i nævnets koordinationsudvalg har haft mulighed for at kommentere en del af 1995-ændringerne, ville det have været nyttigt og hensigtsmæssigt, om rådet havde haft mulighed for selvstændigt at kommentere ikke bare dette ene punkt, men generelt at forholde sig til – som repræsentant for asyladvokaterne – virkningerne af f.eks. bestemmelserne om udvidelse af formandskompetencen eller bestemmelsen om begrænsningen af muligheden for at fremlægge beviser for nævnet, som kunne have været fremlagt tidligere i sagsforløbet.

Lovforslaget indeholder desuden flere forslag til nye bestemmelser, som denne del af mindretallet ikke kan tilslutte sig. Der tænkes her især på bestemmelsen om den de facto-indførelse af en ny bestemmelse om beregning af treårsfristen. Den foreslåede bestemmelse er efter Enhedslistens opfattelse et udtryk for en retssikkerhedsmæssig udskridning, som peger i retning af en yderligere udvidelse af fristen for inddragelse af opholdstilladelser. Siden udlændingelovens vedtagelse er fristen allerede udvidet med et år til tre år, og med denne nye beregningsmodel sker der et skred, som man kan frygte vil føre til, at rammerne på et senere tidspunkt vil blive søgt flyttet yderligere. Der synes efter Enhedslistens opfattelse ikke at være noget sagligt grundlag i hverken bemærkningerne til lovforslaget eller i besvarelsen af de spørgsmål, der er stillet under udvalgsarbejdet, for, at udlændingemyndighederne ikke skulle kunne sikre en rettidig behandling af en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på varigt ophold inden udløbet af treårsfristen. Efter Enhedslistens opfattelse bevirker den foreslåede bestemmelse, at der for den enkelte udlænding skabes en retssikkerhedsmæssig gråzone, som mere synes at tage hensyn til, at myndighederne ikke skal kunne gøres ansvarlige for langsommelig sagsbehandling, end den tager hensyn til udlændingens berettigede forventning om – efter tre års midlertidigt opholdsgrundlag – at kunne skabe sig en tilværelse uden frygt for fremtiden.

Indførelsen af registrering af personfotografier af asylsøgere savner efter Enhedslistens opfattelse saglig begrundelse. Argumenterne i bemærkningerne til lovforslaget om, at det vil lette sagsbehandlingen for asylsøgerne, fordi de så